

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4Csp/73/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119270363
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2020:6119270363.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd S V I D N Í K, sudca JUDr. Michal CALKO v právnej veci žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 967 962, zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, oddiel Sa, vložka č.6058/B, právne zastúpený: JUDr. Oskár Chnápko, advokát so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej E. R., nar. XX.X. XXXX, bytom B. XX/X, XXX XX J., právne zastúpená Sidor a partneri, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 52 635 970, o zaplatenie 2 758,12 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobný návrh zamietajú.

II. Priznáva žalovanej strane voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1) Žalobca sa podaným žalobným návrhom domáhal voči žalovanej zaplatenia 2 758,12 eura s príslušenstvom titulom zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2018 zo dňa 25.10.2018, ktorý odôvodnil tým, že dňa 25.10.2018 s účinnosťou 20.10.2018 uzavrela Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 ako postupca a spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávok na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 9361239986, s príslušenstvom. Žalobný návrh ďalej odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 17.1.2013 zmluvu o úvere č. 9361239986 (ďalej len zmluva). V zmysle § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu v celkovej výške 1 350,00 eur v prospech žalovanej. Žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote ako aj zaplatiť dohodnuté úroky podľa predpisu splátok k zmluve. Žalobca si svoje zmluvné povinnosti zo zmluvy splnil riadne a včas a žalovanej dňa 17.1.2013 poskytol prevodom na účet finančné prostriedky vo výške 1 350,00 eur. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne. Žalobný návrh žalobca odôvodnil ustanovením § 497 a 499 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná strana svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce jej z platne uzavretej zmluvy riadne a včas nesplnila, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka listom zo

-2- 4Csp/73/2019

dňa 8.6.2016 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle článku 6 obchodných podmienok pre úver ku dňu 8.6.2016. Žalovaná aj napriek výzve záväzok nesplnila. V zmysle obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru

úrokom dojednaným v zmluve. Zmluvnými stranami bola dojednaná úroková sadzba vo výške 25,50% ročne. Žalobca žalobný návrh ďalej odôvodnil ustanovením § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka - dlžník je oprávnený vrátiť peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný platiť za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov. Obchodný zákonník ani zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platný v čase uzatvorenia zmluvy neupravuje povinnosť dlžníka platiť úroky popri úrokoch z omeškania, ale ani nevylučuje dohodu účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do splatenia úveru. Obdobný právny záver vyplýva aj z judikátu NS SR napr. rozhodnutia zo dňa 1.5.1996 publikovaného v časopise zo súdnej praxe 5/1996, ako aj z rozhodnutí P. súdu v Banskej Bystrici napr. 17Co/141/2016 zo dňa 16.8.2017, 17Co/432/2015 zo dňa 23.11.2016, podľa ktorých, ak pre prípad omeškania s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov nebola dohodnutá iná sadzba úrokov, patria zmluvné úroky aj za dobu po splatnosti úveru a to až do doby vrátenia peňažných prostriedkov. Z článku 6 bod 6.4 obchodných podmienok je zrejme, že žalobca je oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou, žalobca si uplatňuje aj príslušné úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne. Návrh ďalej odôvodnil ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca v súlade s obchodnými podmienkami má nárok na dohodnuté zmluvné úroky a úroky z omeškania, taktiež v zmysle obchodných podmienok uplatňuje nárok na príslušenstvo pohľadávky spočívajúce v poplatkoch v zmysle Sadzobníka. Inak žalobca sa v konaní domáha v súlade s aktuálnym stavom úveru zaplatenia dlžnej sumy spolu s príslušenstvom spočívajúcim v zmluvných úrokoch vo výške 25,50% ročne, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne a poplatkov pričom ich výška je kapitalizovaná ku dňu 20.12.2018 a od 20.12.2018 sa žalobca domáha zmluvných úrokov a úrokov z omeškania. Žalobca domáha sa zaplatenia sumy 2 758,12 eura, zmluvného úroku 25,50% ročne zo sumy 1 239,18 eura od 20.12.2018 do zaplatenia spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1 239,18 eura od 20.12.2018 do zaplatenia, trovy konania. Žalobnému návrhu navrhoval vyhovieť.

2) Žalobca žalobný návrh doručil Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 29.4.2019 a tento bol vedený pod sp. zn. 13Csp 57/2019. Procesným postupom žalovanej (námetka miestnej nepríslušnosti) Okresný súd Banská Bystrica postúpením zo dňa 17.7.2019 sp. zn. 13Csp 57/2019-73 vec postúpil Okresnému súdu Svidník na ďalšie konanie (doručené 31.7.2019).

3) Podľa § 180 CSP boli splnené podmienky, aby súd otvoril pojednávanie, pojednával a rozhodol v neprítomnosti strán sporu, ktoré v konaní boli zastúpené advokátmi.

4) Zo zmluvy o úvere konsolidácia zo 17.1.2013 vyplýva, že táto bola uzavretá medzi predchodcom žalobcu Poštová banka, a.s. a žalovanou kde z položky 3 zmluva o úvere a záverečné ustanovenia vyplýva: výška úveru 1 350,00 eur, výška mesačnej splátky 39,62 eura, výška úrokovej sadzby 25,50% p.a., poistenie schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia, dátum prvej splátky 20.2.2013, dátum ďalšej každej splátky k 20. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 20.1.2019, počet mesačných splátok 72, číslo úverovej zmluvy 9361239986, číslo úverového účtu XXXXXXXXXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, RPMN banky 29,96 %, priemerná RPMN na trhu 28,04 %, celková výška nákladov 1 317,67 eura. Zmluva je stranami podpísaná.

5) Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 18.12.2018 vyplýva úver E. R., č. UZ 9361239986, nepretržite po splatnosti od 25.12.2014, úverový účet bol zrušený 19.12.2018, výška úveru 1350,00, vyčerpané 1350,00, splatené 110,82 eura, celková istina 1 239,18 eura, nezaplatené splátky 2 775,50 eura.

6) Predchodca žalobcu listom označeným ako výzva na úhradu dlžnej sumy zo 8.6.2016
-3- 4Csp/73/2019

upovedomil žalovanú, že pohľadávka je k 8.6. 2016 predčasne splatná v celom rozsahu, túto vyzval na splnenie povinnosti na dlžnej istine 1 239,18 eura, úrokoch 602,96 eura, poplatky za upomienky 15,80 eura, spolu 1 857,94. eura, na splnenie určil lehotu 10 dní. Zásielka žalovanej doručená 13.6.2016.

7) Z predpisu splátok k zmluve k úvere č. 9361239986 vyplýva poradové číslo splátky 1 - 72 so splatnosťou od 20.2.2013 do 20.1.2019, výška mesačnej splátky 1 - 71 po 39,62 eura, splátka č. 72 - 13,44 eura.

8) Zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2018 zo dňa 25.10.2018 Poštová banka, a.s., IČO: 31340890 (ako postupca) postúpil na BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 962 (ako postupník) podľa článku I. bod 1 predmetom tejto zmluvy je záväzok postupcu postúpiť na postupníka pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy (ďalej len pohľadávky), záväzok postupníka zaplatiť postupcovi za postúpenie pohľadávok odplatu podľa článku III. tejto zmluvy, ako aj úpravu práv a povinností zmluvných strán. Podľa článku II. bodu 1 touto zmluvou postupuje postupca na postupníka ku dňu účinnosti zmluvy pohľadávky spolu s príslušenstvom, špecifikované v prílohe č. 1 a to čo do právneho dôvodu, osôb dlžníkov a výšky pohľadávok, ktoré istina a príslušenstvo sú vyčíslené ku dňu 24.10.2018, výška pohľadávok postupovaných touto zmluvou je bližšie špecifikovaná v bode 7 tohto článku zmluvy. Podľa bodu 7 - pohľadávky sú postupované v celkovej výške (riadok začiatený) t.j. istina vrátane príslušenstva vyčísleného ku dňu 24.10.2018.

9) Príloha č. 1 na ktorú odkazuje článok I bod 1, článok II bod 1 netvorí prílohu zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2018 zo dňa 25.10.2018 (nie je pripojená).

10) Podľa Všeobecných obchodných podmienok (účinné od 23.6.2012) článku I bod 1.1 tieto Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP) upravujú vzťahy vznikajúce medzi bankou a klientom v súvislosti s poskytovaním bankových obchodov, ako aj vzťahy vznikajúce v súvislosti s postupom, ktorého cieľom je uzavretie zmluvy. Podľa časti II ods. 9 bod 9.1 uzatvorením bankového obchodu s bankou klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená postúpiť svoje pohľadávky v súlade so zákonom o bankách a to bez ohľadu nato či sú budúce alebo súčasne podmienené alebo nepodmienené bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu nato, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu.

11) Podľa obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva článok II bodu 2.1 klient navrhuje uzatvorenie zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Na uzatvorenie zmluvy o úvere nie je právny nárok. Ak banka odmietne uzatvorenie zmluvy s klientom na základe overenia v príslušných v databázach s cieľom posúdenia jeho schopnosti splácať úver, informuje klienta o výsledku tohto nahliadnutia a oznámi mu informácie o použitej databáze, bod 2.2 klient podá návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere tak, že na predtlačenom formulári banky vyplní prvú a druhú časť formulára zmluvy o úvere, uvedie svoje osobné údaje, ako aj maximálnu požadovanú výšku úveru a formulár vlastnoručne podpíše pred zamestnancom obchodného miesta banky. Podľa článku 4 bod 4.1 klient ma povinnosť platiť za poskytnutý úver banke úroky v zmysle aktuálneho oznámenia.

12) Titulom žalobného návrhu ktorým sa žalobca domáha zaplata sumy 2.758,12 eura zo zmluvy o úvere č. 9361239986 žalovaná podala vyjadrenie, že predmetnú žalobu považuje v celom rozsahu za nedôvodnú 1) nedostatkom absencie aktívnej legitímácie nakoľko žalobca túto aktívnu legitímáciu odvodzuje od Zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2018 zo dňa 25.10.2018, pričom v žalobe tvrdí, že postupca listom oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky. Uvedené tvrdenia žalobcu žalovaná popiera pretože oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanej doručované nebolo a hoci žalobca uvádza toto ako dôkaz, oznámenie žalovanej nebolo doručené ani v priebehu tohto konania, pričom žalovaná požiadala súd, aby predmetný dôkaz žalobca priložil k žalobe.

-4-

4Csp/73/2019

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu relevantným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi je bez ďalšieho založená aj aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju akceptuje bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku existenciu, resp. platnosť zmluvy o postúpení (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01). Keďže v danom prípade nie je preukázané hodnoverné oznámenie postupcu (Poštová banka, a.s.) o postúpení pohľadávky dlžníkovi, nie je bez ďalšieho založená aktívna legitímácia žalobcu v tomto spore. Nad rámec uvedeného, žalobca k zmluve o postúpení nepriložil prílohu č. 1 v ktorej by mali byť špecifikované postúpené pohľadávky. Z uvedeného potom vyplýva, že na žalobcu mali byť postúpené pohľadávky, ale nie je zrejmé ktoré a či bola predmetom postúpenia aj pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. 9361239986, ktorá bola uzatvorená medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu. Najvyšší súd SR (6 Obo 42/2008) už uviedol, že pokiaľ v predmete zmluvy (článok I, bod 1.) je len uvedené, že veriteľ (postupca) je vlastníkom

pohľadávok (vo vyčíslenej výške) voči viac ako tisíc dlžníkom, a tí sú bližšie špecifikovaní v prílohe č. 1 a č. 2 zmluvy, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, tak bez ďalšieho, a to bez predloženia prílohy alebo bez overeného výpisu z týchto príloh, týkajúceho sa úpadcu, nie je preukázaný prevod a zmena veriteľa. V tomto štádiu konania teda nie je preukázaná aktívna legitímácia žalovaného, pričom ide o zásadnú procesnú otázku, bez vyriešenia ktorej nemôže byť žalobe vyhovené. Pokiaľ žalobca nepreukáže, že je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, je jeho nárok uplatnený žalobou nedôvodný, pretože voči žalovanej tým pádom nemá žiadnu pohľadávku. Okrem toho žalovaná poukázala na premlčanie nároku nakoľko žalobca svoj nárok opiera o zmluvu o úvere č. 9361239986, ktorá bola uzatvorená medzi žalovanou a pôvodným veriteľom - Poštová banka, a.s. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zmluva medzi žalovanou a pôvodným veriteľom ani nevznikla, preto poskytnutý „úver“ bol plnením bez právneho dôvodu (keďže neexistovala zmluva). Žalovaná požiadala o poskytnutie úver vo výške 1.350,- eura s dobou splácania na 6 rokov. Žiadosť o úver bola podpísaná dňa 15.01.2013 v Stropkove. Dňa 17.01.2019 bola žiadosť žalovanej o úver podpísaná pôvodným veriteľom, pričom ten do zmluvy uviedol aj nové údaje, v ktoré v čase podpísania žiadosti žalovanou neexistovali, resp. neboli známe. Konkrétne sa jedná o a) výšku mesačnej splátky - 39,62 eura, b) výšku úrokovej sadzby - 25,50%, c) dátum prvej splátky - 20.02.2013, d) dátum každej ďalšej splátky - 20. deň v mesiaci e) dátum konečnej splatnosti úveru - 20.01.2019, f) RPMN banky - 29,96%, g) celková výška nákladov - 1.317,67 eura. Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. S poukazom na citované ustanovenie tvrdíme, že medzi stranami nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy, pretože - žalovaná žiadala o úver vo výške 1.350,- eura s dobou splatnosti 6 rokov, - pôvodný veriteľ prijal návrh žalovanej na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, avšak s dodatkami a inými zmenami, nakoľko do zmluvy uviedol viaceré údaje, ktoré v čase podpisu návrh zo strany žalovanej neboli známe, - pôvodný veriteľ svojím konaním teda odmietol návrh žalovanej a jeho prejav vôle sa považoval za nový návrh, - tento nový návrh pôvodného veriteľa už nebol žalovanou podpísaný ani inak odsúhlasený, čo nepochybne vyplýva aj z dátumov, kedy bola listina „zmluva o úvere“ podpísaná - zo strany žalovanej dňa 15.01.2013 a zo strany pôvodného veriteľa dňa 17.01.2013; po uvedenom dátume už nedošlo k odsúhlaseniu nového návrhu pôvodného veriteľa. Na základe vyššie uvedeného nedošlo medzi stranami k uzatvoreniu zmluvy o úvere, teda finančné prostriedky boli žalovanej poskytnuté bez právneho dôvodu (ustanovenie § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Na to, aby sa právny úkon prijatia návrhu stal perfektným: a) musí byť urobený osobou, ktorej bol určený, b) musí byť urobený včas, c) nesmie obsahovať žiadne doplnky, obmedzenia, resp. výhrady či iné zmeny, d) musí byť účinný a musí dôjsť navrhovateľovi. Zákon požaduje aktívne konanie subjektu. Mlčanie alebo nečinnosť sami o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Pokiaľ by jedna z uvedených podmienok (a až d) nebola splnená, nemohlo by dôjsť k uzatvoreniu zmluvy (rozsudok P. súdu Trnava vo veci 9Co/273/2018). Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či táto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná, podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. Tieto nové návrhy museli byť prijaté žalobkyňou v zákonom predpísanej písomnej forme. K písomnému prijatiu nového návrhu v zmysle ustanovenia § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka zo strany žalobkyne nedošlo, preto zmluva o revolvingovom úvere vzniknúť nemohla (rozsudok P. súdu Nitra sp. zn. 9Co/240/2018). Z listín predložených žalobcom vyplýva, že úver bol poskytnutý dňa 17.01.2013

-5-

4Csp/73/2019

(aktuálny stav úveru ku dňu 18.12.2018), teda v tento deň bezdôvodné obohatenie žalovanej vzniklo (pretože neexistoval právny titul poskytnutia finančnej sumy). Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (ustanovenia § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka). Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Keďže oprávnený sa o bezdôvodnom obohatení nemôže dozvedieť skôr, ako vzniklo, ani subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr ako objektívna. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne

(preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 67/2011). Objektívna premlčacia doba začala plynúť dňom vzniku bezdôvodného obohatenia, teda dňa 17.01.2013, pričom uplynula dňa 17.01.2016. Keďže pôvodný veriteľ vedel (ako subjekt dlhodobu podnikajúci v oblasti poskytovania spotrebiteľských úveroch), že zmluva medzi ním a žalovanou nevznikla, musel mať vedomosť aj o tom, že na účet žalobkyne prevádza finančné prostriedky bez právneho dôvodu. Subjektívna premlčacia doba tak uplynula už dňa 17.01.2015. Skutočnosť, že objektívna premlčacia doba v prípade absolútne neplatnej zmluvy, resp. zmluvy, ktorá vôbec nevznikla, plynie odo dňa poskytnutia finančných prostriedkov na účet dlžníka, vyplýva aj zo súdnej praxe. Rozhodnutie P. súdu Trenčín zo dňa 11.08.2015, sp. zn. 6Co/13/2015: „V prejednávanej veci ide o vydanie bezdôvodného obohatenia z absolútne neplatnej zmluvy. Takáto zmluva je neplatná od počiatku (ex nunc) t. j. akoby vôbec nevznikla. Bezdôvodné obohatenie získané z takéhoto úkonu teda vzniká od samého vzniku právneho úkonu, v danom prípade 11. mája 2006.“ Podobným prípadom sa tiež zaoberal Krajský súd Banská Bystrica dňa 20.12.2018, sp. zn. 11Co/281/2018: „Nakoľko absentuje prijatie návrhu žalobcu na uzavretie úverovej zmluvy zo strany žalovaného, okresný súd správne konštatoval, že k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere medzi žalobcom a žalovaným nedošlo, t.j. predmetná zmluva vôbec nevznikla. Preto, ak žalobca dňa 31.10.2014 previedol na účet žalovaného sumu vo výške 1.350,- eura (č.l. 44 súdneho spisu), vznikla žalovanému povinnosť uvedenú sumu vrátiť titulom bezdôvodného obohatenia... S poukazom na vyššie uvedené okresný súd správne posúdil otázku premlčania nároku žalobcu, keď postupoval podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že dňom 31.10.2014 začala plynúť (subjektívna) dvojročná lehota na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia (ktorá uplynula dňa 31.10.2016).“ alebo aj rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 17.06.2016, sp. zn. 14C/159/2015 (ktoré bolo potvrdené Krajským súdom Trenčín sp. zn. 5Co/438/2016): „Súd preto dospel k záveru, že medzi účastníkmi žiadna zmluva nevznikla. Pokiaľ boli na základe takejto neexistujúcej (v chápaní Občianskeho zákonníka neplatnej) zmluvy poskytnuté žalovanému nejaké finančné prostriedky, bol povinný vrátiť ich právnenému predchodcovi žalobcu, resp. žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 457OZ... Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd mal za to, že právny predchodca žalobcu sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení žalovaného už v okamihu, keď žalovanému peňažné prostriedky poskytol, odvtedy začala plynúť premlčacia doba, ktorá sa týkala konkrétnej poskytnutej sumy.“ Z dôvodu opatrnosti žalovaná vzniesla námietku premlčania, nakoľko má za to, že nárok žalobcu (aj keď mu podľa argumentácie podľa bodu II. nepatrí) je tak premlčaný.

Neplatné uznanie záväzku Postup žalobcu nemôže zhojiť ani Dohoda o splátkovom kalendári s uznaním záväzku, a to z viacerých dôvodov. A) Dohoda o splátkovom kalendári a uznanie záväzku je nepochybne formulár vyhotovený žalobcom, na obsahu ktorého sa spotrebiteľ žiadnym spôsobom

-6-

4Csp/73/2019

nepodíeľal. Tieto skutočnosti vyplývajú pritom priamo z listín predložených žalobcom, najmä „Sprievodného listu“, z ktorého je zrejmé, že spoločnosť BENCONT COLLECTION zaslala žalovanej už vopred pripravený návrh Dohody. Ako je už vyššie uvedené, záväzok žalovanej zo zmluvy o úvere bol premlčaný najneskôr ku dňu 17.01.2016, teda v čase podpísania Dohody o splátkovom kalendári (dňa 08.03.2019 podľa osvedčovacej doložky) žalovaná podpisovala premlčaný nárok a tejto skutočnosti nebola upovedomená. Z toho dôvodu uznanie záväzku nespôsobuje následok predpokladaný v ustanovení § 558 Občianskeho zákonníka, teda sa nepredpokladá, že uznaný dlh v čase uznania trval. B) Podľa Dohody o splátkovom kalendári s uznaním záväzku žalovaná vyhlásila, že uznáva Dlž č. do právneho dôvodu vzniku aj do jeho výšky. Právnym dôvodom vzniku má byť Úver, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať spôsobom a v lehotách splatnosti podľa zmluvy o úvere. Ako sme už uviedli, zmluva o úvere nikdy medzi žalovanou a pôvodným veriteľom nevznikla, pretože sa nestretli dva zhodné prejavy vôle. Nie je potom možné, aby žalovaná uznala pohľadávku č. do právneho dôvodu - úver zo zmluvy o úvere, pretože takáto zmluva nikdy neexistovala. Aj podľa právnej teórie platí, že predmetom uznania môže byť len dlh, ktorý vznikol z platného záväzkového vzťahu. Na to, aby bol právny úkon určitý a zrozumiteľný (uznanie záväzku), musí dostatočne presne identifikovať záväzok, ktorý má byť uznaný. Záväzok, ktorého sa uznanie týka, je treba identifikovať takým spôsobom, aby nebol zameniteľný s iným (napríklad uvedením jeho dôvodu, odkazom na listinu, v ktorej je ďalej špecifikovaný, a podobne). Z dohody o uznaní záväzku pritom nepochybne vyplýva, že jej

predmetom je uznanie pohľadávky vyplývajúcej z úverovej zmluvy, ktorá ale medzi stranami nevznikla. Medzi žalovanou a pôvodným veriteľom existoval vzťah z bezdôvodného obohatenia, avšak ten nie je predmetom uznania. C) Žalobca pri uzatváraní Dohody o uznaní záväzku použil nekalé obchodné praktiky, ktoré sú zakázané, teda právny úkon musí byť neplatný pre obchádzanie zákona. Ustanovenie § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. definuje, že obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. V tejto súvislosti opätovne poukazujeme na „Sprievodný list“ zo dňa 14.01.2019, ktorý žalobca zaslal žalovanej, pričom žalobca uvádza, že v prílohe listu zasiela nasledovné listiny: „Dohoda o splátkovom kalendári“. Z uvedeného vyplýva, že žalobca prezentoval Dohodu iba ako dohodu o splatení záväzku v splátkach, avšak do jej čl. I ods. 3 už vopred zapracoval aj uznanie dlhu, čím si jednostranne predĺžil premlčaciu dobu. Podobným prípadom sa zaoberal aj Krajský súd Žilina sp. zn. 7Co/44/2015: „V súdnej veci to však bol práve navrhovateľ (ako subjekt práva znalý) , ktorý si inicioval uzavretie dohody a dal odporcovi podpísať ním vopred pripravený formulár, kde okrem dvojstranného právneho úkonu vo forme dohody o splátkach, ktorý dlžníkom zvyčajne prezentuje, vložil aj pre neho zjavne nevýhodný jednostranný úkon uznania záväzku. Z obsahu dohody je zjavné, že cieľom navrhovateľa bolo zabezpečiť si výhodnú právnu pozíciu pri vymáhaní dlhu, a nie ústretový prístup k spotrebiteľovi, keďže formulárové ustanovenia týkajúce sa splátok dlhu ostali nevyplnené.“ Podpísaným splátkového kalendáru spolu s uznaním dlhu dochádza k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa, čo odporuje aj ustanoveniu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa spotrebiteľ najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Krajský súd Trnava vo veci 24Co/448/2015 dodal, že žalobca však počas konania nepreukázal (na ňom bolo dôkazné bremeno), že žalovanému ako priemernému spotrebiteľovi boli akokoľvek vysvetlené, v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti, následky uznania dlhu najmä s ohľadom na jeho premlčanie, resp. dĺžku premlčacej doby. Následne žalovaný bez toho, aby mu boli vysvetlené následky uznania záväzku, dohodu podpísal (došlo k narušeniu ekonomického správanie sa priemerného spotrebiteľa). Ak by bol žalobca žalovanému vysvetlil následky uznania záväzku (10- ročná premlčacia lehota), bolo by nelogické, že by žalovaný s takýmto poznatkom dohodu o uznaní záväzku podpísal. Pre úplnosť je potrebné dodať, že uvedený právny názor je aj v súlade s názorom NS SR vyjadrenom v rozhodnutí z 16.01.2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012, podľa ktorého kým rešpektovanie princípu „neznalosť zákona neospravedlňuje“ v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) je potrebné

-7-

4Csp/73/2019

vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je „princíp ochrany spotrebiteľa“. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, realite praktického života odporuje požiadavka na podrobnú (až detailnú) znalosť právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru Ak by sa aj konajúci súd nestotožnil s vyššie uvedeným a mal by za to, že zmluva medzi žalovanou a pôvodným veriteľom vznikla a pohľadávka zo zmluvy prešla na žalobcu, úver z tejto zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. 1. Zmluva o úvere neobsahuje správny údaj o RPMN Údaj o RPMN vo výške 29,96% nezodpovedá skutočnej RPMN v neprospech spotrebiteľa. Pre výpočet RPMN sú dôležité vstupné údaje ako výška istiny, výšky mesačnej splátky, počet splátok a prípadne poplatky. Po zohľadnení výšky istiny (1.350,- EUR), výšky splátky (39,62 EUR), počet splátok (72) výsledná RPMN predstavuje 32,99%. RPMN patrí medzi najzákladnejšie údaje, pre ktoré sa spotrebiteľ rozhoduje vstúpiť do zmluvného vzťahu s tým ktorým veriteľom. Uvedenie spotrebiteľa do omylu v tejto otázka, t. j. optické uvedenie nižšej RPMN, ako tomu v skutočnosti je, je spôsobilé spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsahu svojho záväzku, čo nutne vedie k vysloveniu záveru o bezúročnosti úveru. Dôvod, prečo je RPMN uvedená v zmluve nižšia, je nezapočítanie všetkých poplatkov do RPMN, najmä poistného. Žalovaná síce v zmluve označila „základný súbor poistenia“, avšak žalobca nepredložil písomnú poistnú zmluvu, ktorá by obsahovala všetky zákonom vyžadované náležitosti. Taktiež poukazujeme na to, že žalovaná nemala možnosť poistenie odmietnuť, ale musela si vybrať jeden z dvoch balíčkov, pričom sa rozhodla

pre základný súbor z dôvodu nenavyšovania jej nákladov. 2. zmluva neobsahuje rozdelenie splátky na istinu, úrok a poplatky Účelom náležitosti ustanovenej v § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v relevantnom znení) je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože inak by nebolo dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil (ako bude s jeho platbou naložené) a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda i na odplatu žalovanej. To nemožno nahradiť uvedením len výšky mesačnej splátky. Zmyslu zákonnej úpravy zodpovedá, ak sa každý z atribútov vyjadrený v zákone slovami „suma, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom (porov. rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo 128/2016, sp. zn. 7Sžo 61/2015). Stanovenie rozsahu splácania istiny, úrokov a iných poplatkov (tzv. rozčlenenie splátky), bolo možné napr. vymedzením percentuálnej časti označenej splátky, ktorá pripadá na jednotlivé jej súčasti (istinu, úrok a iné poplatky), prípadne spôsobu (pravidiel) jej zmeny (avšak stanovenie percentuálnej výšky celej splátky nebolo postačujúce). Požiadavka rozčlenenia splátky mala legislatívne vyjadriť zámer vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, aby dostal dôležité informácie ešte pred podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorému sa tak umožní porovnať produkty a pomôžu pri rozhodovaní o výbere produktov poskytovateľov spotrebiteľských úverov. Úplná znalosť veci spotrebiteľa predpokladá poskytnutie informácií aj o nákladoch spojených s úverom, aby veriteľ svojvoľne a nekontrolovateľne nepriradil plnenie spotrebiteľa a výlučne sám určoval, aká časť sa použije na splátku istiny, aká na splátku úrokov a poplatkov (teda poznanie pravidiel, podľa ktorých veriteľ v tomto smere postupuje, pričom uvedené už odznelo v odbornom článku „Prečo rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Bíróovej nie je spôsobilý zmeniť doterajšiu rozhodovaciu prax všeobecných súdov“). Cieľom rozčlenenia splátok bolo informovanie spotrebiteľov o nákladovosti úveru, za účelom rozpoznania podmienok splácania úrokov a poplatkov, ako dôležité právo spotrebiteľa v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Preto eurokonformným výkladom nebolo možné preklenúť nutnosť legislatívnej zmeny, a to nielen vo vzťahu k jazykovému zneniu zákona, ale aj k jeho vyššie uvedenému účelu (predstavujúceho vyššiu ochranu spotrebiteľa, avšak nad rámec smernice). 3. zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom. Zákon č. 129/2010 Z. z. ako obligatórnu náležitosť vyžadoval uvedenie celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom. Táto však v zmluve absentuje, pričom ju nemôže nahradiť ani údaj o „celkovej výške nákladov“, ako to žalovaný

-8-

4Csp/73/2019

uvádza v zmluve, pretože ani tento nie je uvedený správne. Žalovaná mala zaplatiť 72 splátok vo výške 39,62 eura, čo spolu predstavuje sumu 2.852,64 eura. Žalovaný pritom prezentuje náklady na úver vo výške 1.317,67 EUR, čo je údaj zjavne nesprávny, pretože ak je istina úveru vo výške 1.350,- eura a celková čiastka 2.852,64 eura, náklady na úver by mali predstavovať čiastku 1.502,64 eura.

Na základe vyššie uvedeného je úver bezúročný a bez poplatkov podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z.. Podľa priložených dokladov žalovaná zaplatila celkom sumu 714,64 EUR, teda jej záväzok by mal činiť už iba 635,36 eura. Žalovaná žije vo svojej domácnosti s dcérou, ktorá bude mať v októbri 14 rokov, pričom má viaceré zdravotné ťažkosti. Jej priemerný mesačný príjem predstavuje sumu cca 450,- až 500,- eura (v období od 11/2018 do 04/2019). Výživné na maloletú otec poukazuje vo výške 60 EUR. Žalovaná má okrem toho ďalšie záväzky, nakoľko životná situáciu (najmä po rozvode) ju prinútila k týmto krokom. Preto pokiaľ súd uzná nárok žalobcu do výšky 635,36 eura, žiada, aby tento povolil splácať v splátkach vo výške 30,- eur mesačne. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaná navrhla, aby súd žalobný návrh zamietol a priznal jej náhradu trov konania.

13) Titulom vyjadrenia žalovanej strany, ktorá namietala nedostatok aktívnej legitímácie na stane žalobcu súd prvej inštancie procesným postupom výzvou zo 6.12.2019 vyzval žalobcu (doručené 9.12.2019), aby predložil súdu listinný doklad označený ako oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky vrátane doručenky, že predmetná listina bola žalovanej strane doručená. Žalobca na výzvu súdu požadovaný dôkaz nepredložil, tento nebol predložený ani na pojednávaní dňa 14.1.2020.

14) Zistený stav súd právne uzatvára:

15) Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16) Podľa § 9 ods. 2, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom s budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

17) Podľa § 9 ods. 2, písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18) Podľa § 11 ods. 1, písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

19) Podľa § 11 ods. 1, písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, a y/.

20) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

21) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne
-9- 4Csp/73/2019

vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

22) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

23) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

24) Ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo Všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, nesmú byť uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná (§ 53c Občianskeho zákonníka).

25) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

26) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

27) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka)

28) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

29) Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa (§ 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka).

30) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať(§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

-10-

4Csp/73/2019

31) Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka).

32) Okrem toho súd prihliadol na aktívnu vecnú legitímáciu na strane žalobcu, toto dopĺňa - bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak. (§ 3 ods. 2 zákona číslo 483/2001 Z. z. z 5. októbra 2001, o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

33) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta.

34) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom (§ 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. z 5. októbra 2001, o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

35) Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrým mravmi. (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

36) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému (§ 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

37) Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi (§ 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

38) Námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované po postúpení pohľadávky (§ 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

39) Súd prvej inštancie s prihliadnutím na obsah spisu, listinné dôkazy rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Žalobnému návrhu nevyhovel aj napriek tomu, že v konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Poštovou bankou, a.s.) a žalovanou bola dňa 17.1.2013 uzavretá zmluva o úvere č. 9361239986 na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 1350,00 eur, so splatnosťou prvej splátky 20.2.2013 a konečnou splatnosť úveru, ktorá bola dohodnutá na deň 20.1.2019 (bod 4 odôvodnenia). Predmetnú zmluvu je potrebné vyhodnotiť ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorú je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj predpisu špeciálnej úpravy, najmä zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení zmien a doplnkov. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2018 zo dňa 25.10.2018 Poštová banka, a.s., IČO: 31340890 (ako postupca) postúpil na BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 962 (ako postupník) podľa článku I. bod 1 predmetom tejto zmluvy je záväzok postupcu postúpiť na postupníka

-11-

4Csp/73/2019

pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy (ďalej len pohľadávky), záväzok postupníka zaplatiť postupcovi za postúpenie pohľadávok odplatu podľa článku III. tejto zmluvy, ako aj úpravu práv a povinností zmluvných strán. Podľa článku II. bodu 1 touto zmluvou postupuje postupca na postupníka ku dňu účinnosti zmluvy pohľadávky spolu s príslušenstvom, špecifikované v prílohe č. 1 a to čo do právneho dôvodu, osôb dlžníkov a výšky pohľadávok, ktoré istina a príslušenstvo sú vyčíslené ku dňu 24.10.2018, výška pohľadávok postupovaných touto zmluvou je bližšie špecifikovaná v bode 7 tohto článku zmluvy. Podľa bodu 7 - pohľadávky sú postupované v celkovej výške (riadok začiarovaný) t.j. istina vrátane príslušenstva vyčísleného ku dňu 24.10.2018 (bod 8 odôvodnenia), ďalej Príloha č. 1 na ktorú odkazuje článok I bod 1, článok II bod 1 netvorí prílohu zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2018 zo dňa 25.10.2018 (nie je pripojená) (bod 9 odôvodnenia). Podľa článku IV. bodu 1 - postupca sa zaväzuje, že dlžníkom, spoludlžníkom a osobám poskytujúcim zabezpečenie, písomne oznámi postúpenie pohľadávok, najneskôr do piatich (5) pracovných dní odo dňa účinnosti postúpenia pohľadávok. Titulom zmluvy o postúpení pohľadávok (bod 8 odôvodnenia) žalobca založil aktívnu legitimáciu pre konanie Súčasťou zmluvy o postúpení pohľadávok nie je samostatný list, ktorým predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) upovedomuje/oznamuje dlžníkovi postúpenie pohľadávky. To zároveň nasvedčuje tomu, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania vznikol z bankového úveru regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákonom o bankách. Pričom banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu na činnosť bank, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Žalobca v konaní nepreukázal, aby disponoval takýmto povolením na základe ktorého by mohol vykonávať správu ne/zosplatených úverov poskytovaných fyzickým osobám bankami teda bankovou činnosťou. V danom prípade je potrebné posúdiť aj zmluvu o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z bankovej činnosti právneho predchodcu žalobcu. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné teda banka má oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Teda pohľadávka zodpovedajúca takému peňažnému záväzku je nesplácaný určitú dobu dlh. Bolo by pritom v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali živý úver na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takom prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom, banka nemôže postúpiť nebanke živý úver, len pohľadávky z ukončeného úveru a zo živého úveru môže postúpiť len splatné splátky. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Banka má nepochybne právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnutné, aby pristúpila v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami

k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka realizovať pred postúpením pohľadávky. Podľa zistenia pôvodný veriteľ (Poštová banka, a.s.) listom označeným ako výzva na úhradu dlžnej pohľadávky (bod 6 odôvodnenia) mal vyhlásiť predčasnú splatnosť k 8.6.2016. Pohľadávka zo zmluvy o úvere bola dňa 25.10.2018 postúpená spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s., teda žalobcovi. Súd nedisponuje listom podľa ktorej predchodca žalobcu mal oznámiť postúpenie pohľadávky postupom podľa § 524 ods.1 Oobčianskeho zákonníka podľa ktorého ..... Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému... § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa ktorého .... Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Žalovaná strana okrem iného namietala aj nedostatok aktívnej legitimácie pre konanie a v tejto súvislosti poukázala ....Podľa právneho názoru odvolacieho súdu relevantným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi je bez ďalšieho založená aj aktívna legitimácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju akceptuje bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku existenciu, resp. platnosť zmluvy o postúpení (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01). Nakoľko v danom prípade nie je preukázané hodnoverné oznámenie postupcu

-12-

4Csp/73/2019

(Poštová banka, a.s.) o postúpení pohľadávky dlžníkovi, nie je bez ďalšieho založená aktívna legitimácia žalobcu v tomto spore. Nad rámec uvedeného, žalobca k zmluve o postúpení nepriložil prílohu č. 1 v ktorej by mali byť špecifikované postúpené pohľadávky. Z uvedeného potom vyplýva, že na žalobcu mali byť postúpené pohľadávky, ale nie je zrejmé ktoré a či bola predmetom postúpenia aj pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. 9361239986, ktorá bola uzatvorená medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu. Najvyšší súd SR (6 Obo 42/2008) uviedol, že pokiaľ v predmete zmluvy (článok I, bod 1.) je len uvedené, že veriteľ (postupca) je vlastníkom pohľadávok (vo vyčíslenej výške) voči viac ako tisíc dlžníkom, a tí sú bližšie špecifikovaní v prílohe č. 1 a č. 2 zmluvy, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, tak bez ďalšieho, a to bez predloženia prílohy alebo bez overeného výpisu z týchto príloh, týkajúceho sa úpadcu, nie je preukázaný prevod a zmena veriteľa. V tomto štádiu konania teda nie je preukázaná aktívna legitimácia žalobcu, pasívna legitimácia žalovanej pričom ide o zásadnú procesnú otázku, ktorú súd prvej inštancie riešil osobitným vyžiadaním - výzvou zo dňa 6.12. 2019 a vyzval žalobcu aby tento predložil súdu listinný doklad označený ako oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky vrátane dokladu o doručení, pričom žalobca na tento stav nepodal žiadne vyjadrenie (žalobcovi doručené 9.12.2019), preto súd má za to, že žalobca nepreukázal, že je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu titulom predmetného žalobného návrhu a vo vzťahu k žalovanej nemá žiadnu pohľadávku, pretože toto nepreukázal a jeho návrh je voči žalovanej nedôvodný. Žalovaná vo vyjadrení poukázala aj na ďalšie skutočnosti (napr. premlčanie a i.) keďže žalobca nemá dostatok aktívnej legitimácie pre konanie súd tieto z pohľadu predmetu sporu neriešil.

39) Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalobný návrh je potrebné zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie. Vecná legitimácia predstavuje hmotnoprávny vzťah strany konania k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Strana konania, ktorá je nositeľom subjektívneho práva z hmotnoprávneho vzťahu, má aktívnu legitimáciu. Vecná legitimácia sa na začiatku pojednávania tvrdí. Súd žalobe vyhovie iba vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. Opak toho tvorí nedostatok aktívnej legitimácie, v takom prípade žalobe nevyhovie. V predmetnej veci súd dospel k názoru, že postúpenie pohľadávky bolo neplatné (neboli dodržané zákonné podmienky - predpoklady postúpenia) a práve tento nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu má vecný dopad na stav, že súd žalobe nevyhovel, spôsobom ako je vyššie uvedené

40) Preto na základe toho bolo potrebné rozhodnúť ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

41) O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci vyslovil, že priznáva žalovanej strane voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet jej právneho zástupcu, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Podľa § 356 Civilného sporového poriadku, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku: a) vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, b) pre zmeškania okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa § 358 Civilného sporového poriadku odvolanie len proti odôvodneniu
-13- 4Csp/73/2019

rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 360 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvom podľa § 77.

Podľa § 362 ods.1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeru, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo, d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

-14-

4Csp/73/2019

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 226 Civilného sporového poriadku právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa § 232 ods. 1 Civilného sporového poriadku vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitelnosti zákonnými prostriedkami.